

Sygn. akt: I 1 C 513/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska - Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2017 r. w Gdyni

sprawy z powództwa Gminy M. G. - Zarządu (...) z siedzibą w G.

przeciwko J. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powoda Gminy M. G. - Zarządu (...) z siedzibą w G. kwotę 181,50zł (sto osiemdziesiąt jeden złotych 50/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 09.06.2016r. do dnia zapłaty;

II w pozostałej części oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powoda Gminy M. G. - Zarządu (...) z siedzibą w G. kwotę 107,00 zł (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 90,00 (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 kwietnia 2017 roku powód Gmina M. G. - Zarząd (...) w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. K. kwoty 190,50 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 9 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany J. K. dokonał przejazdu środkiem komunikacji miejskiej należącym do powoda bez ważnego biletu, w związku z czym zobowiązany jest uiścić powodowi dochodzoną pozwem opłatę dodatkową w kwocie 180,00 złotych oraz opłatę za przejazd w wysokości 1,50 zł i koszty pocztowego upomnienia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 kwietnia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 3068/17 Sąd Rejonowy w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany J. K. złożył sprzeciw, zaskarżając go w całości i podnosząc zarzut:

- że z raportu nie wynika, że przejazd bez biletu miał miejsce w dniu wystawienia raportu,
- że zapis " 9.4.2016" to nie data ,a zapis cyfrowy,
- że brak więc w raporcie daty popełnienia wykroczenia,
- że w dniu 9.4.2016r pozwany nie był pełnoletni, więc nie odpowiada sam,
- że pozwany nie otrzymał wezwania do zapłaty,

- że nie ma w Polsce odsetek od mandatu,
- że brak oryginałów dokumentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Dnia 9 kwietnia 2016 roku J. K. podróżował komunikacją miejską - trolejbusem linii numer 24 należącym do Zarządu (...) w G.. Na trasie pomiędzy przystankami (...) i "Pl. (...)" o godzinie 18:17 miała miejsce kontrola biletów, w czasie której kontroler biletów stwierdził, iż J. K. nie posiada ważnego biletu na przejazd, w związku z czym wystawił druk opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu. Kontroler biletów sporządził również raport opisowy numer (...).

J. K. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

J. K. nie odwoływał się od powyższego wezwania.

W trakcie przejazdu trolejbusem linii numer 24 J. K. zobowiązany był do uiszczenia opłaty za przejazd w wysokości 1,50 złotych.

Opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego biletu na rzecz Zakładu (...) w G. wynosiła 180 złotych.

raport opisowy kontrolera biletów nr (...) - k. 5-5-v akt

17.9.2016r J. K. skończył 18 lat

Wydruk z systemu pesel, k. 6-7

Sąd zważył, co następuje

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty i będąc reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód.

Stan faktyczny w tej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodu z dokumentu w postaci raportu opisowego kontrolera biletów, przedłożonego przez stronę powodową w toku postępowania, który to dokument został uznany za wiarygodny w całości, albowiem nie budził on zastrzeżeń Sądu co do swojej autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, mimo, iż strona pozwana negowała jego moc dowodową, zarzucając:

- że z raportu nie wynika, że przejazd bez biletu miał miejsce w dniu wystawienia raportu,
- że zapis "9.4.2016" to nie data, a zapis cyfrowy,

- że brak więc w raporcie daty popełnienia wykroczenia.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 ze zmianami) - umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Stosownie zaś do treści art. 33a ust. 3 tej ustawy - w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty, zaś dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym przysługuje przewoźnikowi po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty, które uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania do zapłaty (art. 75).

W niniejszej sprawie powód Gmina M. G. - Zarząd (...) w G. domagał się zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 190,50 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 9 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty z tytułu opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu środkiem komunikacji miejskiej należącym do powoda wraz z należnością za przejazd (łącznie 181,50 złotych) oraz kosztami pocztowymi wysłanego upomnienia (9 złotych) - na podstawie art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 ze zmianami).

W niniejszej sprawie poza lakoniczną adnotacją poczynioną na raporcie opisowym kontrolera biletów "Wezwanie wysłano - 19 maja 2016 roku", powód nie przedstawił żadnego dowodu, iż wezwanie do zapłaty zostało ponownie wysłane pozwanemu J. K., nie doszło więc do powstania kosztów doręczenia wezwania pocztą/ powstania kosztów upomnienia w wysokości 9 zł/- art. 6 kc.

Również podniesione przez pozwanego zarzuty :

- że z raportu nie wynika, że przejazd bez biletu miał miejsce w dniu wystawienia raportu,

- że zapis " 9.4.2016" to nie data ,a zapis cyfrowy,

- że brak więc w raporcie daty popełnienia wykroczenia , sprowadzające się w istocie do zarzutu nieistnienia roszczenia nie mogą być uznane za zasadne, pozwany bowiem na tę okoliczność nie przedstawił żadnych dowodów, nie kwestionował faktu odbycia podróży bez ważnego biletu, ani tego, że podpisał doręczenie wezwania do zapłaty, a co więcej w sprzeciwie pozwany nie zaprzecza, że jechał bez biletu, a jedynie podważa wiarygodność dokumentu spisanego w postaci raportu z tego zdarzenia, ze względu na -jego zdaniem- brak daty dokonania przejazdu bez biletu. Twierdzenia zatem pozwanego co do nieistnienia dochodzonego roszczenia uznać należy za gołosłowne i nie prowadzące do wykazania okoliczności mogących powodować oddalenie powództwa. Wprawdzie pozwany wnosił o przeprowadzenie dowodu z zeznań kontrolera na okoliczność zdarzenia, ale nie wskazał ani jego nazwiska, ani adresu, ani nie odniósł się do tych danych w żaden sposób i nie podał jaką okoliczność świadek miałby wykazać ponad treść dokumentu, który sporządził, dlatego Sąd , biorąc pod uwagę okoliczność, że pozwany nie kwestionował faktu, że jechał bez biletu i że podpisał własnoręcznie odbiór wezwania do zapłaty, którego to podpisu nie kwestionował, nie dopuścił dowodu z zeznań tego świadka, albowiem okoliczność , na które miał zeznawać, wynikały z treści raportu, a przedłużyłoby to tylko postępowanie , narażając strony na dodatkowe koszty.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie pozwany J. K. odbył przejazd trolejbusem linii numer 24 w dniu 9.4.2016r bez ważnego biletu oraz nie uiścił nałożonej na niego przez powoda opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu, ani należności za przejazd i na te okoliczność wystawiono raport z datą 9.4.2016 , który własnoręcznie podpisał pozwany, jak i odbiór wezwania w tym dniu, i co wyraźnie wynika z treści przedłożonego przez powoda dokumentu nr (...) to ,

wbrew twierdzeniom pozwanego, zgodnie z treścią art. 33a ust. 3 ustawy Prawo przewozowe pozwany jest zobowiązany do uiszczenia na rzecz powoda należności za przejazd (ceny biletu) oraz opłaty dodatkowej.

Art. 20 k. c. stanowi, że osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych / np. niepełnoletnia/ może bez zgody przedstawiciela ustawowego zawierać umowy należące do umów powszechnie zawieranych w drobnych bieżących sprawach życia codziennego.

Niewątpliwie, umowa przewozu osób transportem miejskim, należy do kategorii drobnych bieżących spraw życia codziennego. Tak więc osoba niepełnoletnia może skutecznie zawrzeć tego typu umowę. Należy także podkreślić, że w chwili wytoczenia powództwa pozwany jest pełnoletni.

Żądanie powoda w zakresie żądania opłaty za przejazd i opłaty dodatkowej za przejazd bez biletu uznać należało więc za całkowicie zasadne, w tym również co do jego wysokości. Wysokość powyższych kwot, zarówno w odniesieniu do należności za przewóz, czyli ceny biletu, jak i opłaty dodatkowej, znajduje swoje źródło w przepisach prawa miejscowego (uchwał Rady Miasta G.), które są powszechnie wiążące, zaś ich nieznanomość nie zwalnia od ich stosowania. W pozostałym zakresie natomiast, ze względu na niewykazanie dowodowo przez powoda wysłania 19.5.2016r wezwania pocztą i wysokości opłaty od tej czynności, na podstawie art. 6 kc - ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne- podlega oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I, na podstawie art. 16 w zw. z art. 33a ust. 3 w zw. z art. 75 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 ze zmianami) w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego J. K. na rzecz powoda Gminy M. G. - Zarządu (...) w G. kwotę 181,50 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty liczonymi za okres od dnia 9 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty.

Wobec treści art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, przy czym gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Oczywistym jest, że również w zakresie żądanych odsetek pozew jest w pełni uzasadniony. Sąd zasądził odsetki ustawowe od poszczególnych kwot od daty następującej po dniu ich wymagalności do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążając pozwanego, jako przegrywającego w przeważającej części proces kosztami procesu w całości, tj. w kwocie 107 złotych, na co składa się kwota poniesionych przez powoda kosztów sądowych (30 złotych) oraz kwota 17 tytułem zwrotu opłaty skarbowej oraz kwota 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.